

# שְׁמַחַת הַפֶּסַח



הצדיק מיבנאל זי"ע

[breslevcity.co.il](http://breslevcity.co.il)



מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ועשה לו טובה נצחית



ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב



בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

## שְׂמֵחַת הַפֶּסַח

יְגַלֶּה אֶת גְּדֹל מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂשֻׁמַּח בְּחַג הַפֶּסַח עִם  
הַמְצֻוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַשִּׁיכוֹת לְחַג הַקְּדוּשׁ הַזֶּה: אֲכִילַת  
מִצֵּה וּד' כּוֹסוֹת וְעֵרִיכַת הַסֵּדֶר.

בְּנוֵי וּמִסֵּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן

בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

**רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב**, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נְפִלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיָּה

**רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב**, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

וּמְשָׁלָב בְּפֶסוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים,

מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלָב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹכֵב"א



הכתבת להשיג את הספר הזה  
וקל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע  
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל יבנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל  
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק" - קהלת ברסלב בגליל"  
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל - הצדיק מיבנאל.

### זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרות להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך  
ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פּרטי חשבון לתרומה/ העברה:

בנק הדאר, סניף 001, מספר חשבון 3397375

על שם עממת "ישמח צדיק".

נתן לתרם לעממה באמצעות אפליקצית "ביט"

לנייד מספר 0559269726

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6656666 פקס: 04-6656655

חגנות קרן הדפסה היכל הקדוש: 04-6721909

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קונטרס

## שְׂמֵחַת הַפֶּסַח

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אָנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בַיָּמִים  
קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ קֵדָם חַג הַפֶּסַח, חַג הַחֲרוּת. וְלִכְן  
עָלִינוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּ"שְׂמֵחַת הַפֶּסַח", שְׂזַכֵּינוּ  
לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, מֵהַגְלוּת, וּלְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה בְרוּרָה  
וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (פֶּסַחִים  
קטז): בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ  
כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. בּוֹדְאֵי הַיְתָה יֵצִיאת  
מִצְרַיִם, עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְשַׁעֲבָדִים בְּשַׁעֲבוֹד קִשָּׁה  
אֶצֶל הַמִּצְרַיִם, "וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ  
בְּסַבְלָתָם" וְגו', עֲבָדוּ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, "וַיִּמְרְרוּ אֶת  
חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קִשָּׁה בְּחֶמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עַבְדָּה  
בְּשָׂדֵה, אֶת כָּל עַבְדָּתָם אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ",  
וְהַכֹּל הָיָה מִפְּנֵי שֶׁדִּבְּרוּ רַע אֶחָד עַל הַשָּׁנִי. כְּמוֹ  
שֶׁאוֹמֵר הָאֲר"י ז"ל (שַׁעַר הַכְּנֻת, דְּרוֹשׁ פֶּסַח): פֶּרַע"ה –  
שְׁתֵּי תְבוֹת: פֶּה-רַע, בְּרָגַע שֶׁהָיוּ דִלְטוֹרִין בֵּין עַם  
יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הַמַּח שֶׁלָּהֶם נִצְטַמָּצַם לְגַמְרֵי,  
וְהִתְרַחֲקוּ מֵהָאֲמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְזוֹ הַיְתָה גְלוּת

מְצָרִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מדרש אגדה): הִיָּה מֹשֶׁה מְהַרְהֵר בְּלָבוֹ וְאוֹמֵר: מָה חָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּשְׁתַּעֲבְדוּ מִכָּל הָאֲמוֹת? כִּיּוֹן שֶׁשָּׁמַע דְּבָרָיו שֶׁל הָעִבְרִי שֶׁאָמַר לוֹ: הֲלִהְרַגְנִי אַתָּה אִמֵּר וְגו', וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: אֲכֵן נֹדַע הַדָּבָר, לָשׁוֹן הָרַע יֵשׁ בֵּינֵיהֶם, וְאִיךָ יֵהִיוּ רְאוּיִים לְהִגָּאֵל?! מֵהֵיכֵן בָּא לָשׁוֹן הָרַע, שֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עַל הַשָּׁנִי? מִכְּפִירוֹת וְאִפְיֻקְרוֹסוֹת, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, הוּא יֵאָהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, וַיִּמָּסַר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲבָל בְּרַגַע שֶׁאִדָּם מְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָּת, סִימָן שֶׁאֲצִלוֹ נִפְגְּמָה הָאֲמוּנָה. וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרֵכִין טו:): אִין אוֹמֵר לָשׁוֹן הָרַע, אֲלֵא עַד שְׁכוּפֵר בְּעֵקֶר; כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, וְכָל יְהוּדֵי חָשׁוֹב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל אֶחָד בֶּן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יד, א): "בָּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם", הוּא אֵף פַּעַם לֹא יְדַבֵּר עַל שׁוֹם אָדָם, אֲדַרְבֵּה יֵאָהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי כְּנַפְשׁוֹ, כִּי כָּל יְהוּדֵי הוּא אָחִיו, וּמִי מְדַבֵּר עַל אָחִיו?! וְלִכֵּן כָּל גְּלוֹת מְצָרִים הִיָּתָה תַּחַת פְּרַעַה – פֹּה-רַע, מִלֶּךְ מְצָרִי"ם, אוֹמֵר הָאֲר"י ז"ל שֶׁאֵלוֹ שְׁתִּי

תבות: מִצֵּרִים, הַמַּח הָיָה בְּמִצֵּר, הֵינּוּ שְׂאֵדָם  
 מִתְּבַלְבֵּל לְגַמְרִי, וְנוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, שְׂזָה עֵקֶר  
 הַגְּלוּת. כִּי מִי שְׂמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲצִלוֹ  
 לֹא שִׁיךְ בְּכָלֵל גְּלוּת, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוט-  
 מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שְׂעֵקֶר הַגְּלוּת זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן  
 אֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ  
 נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת  
 זֶה הַכֹּל, תָּמִיד יָכוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל, וְאֵין דָּבָר  
 שְׂיָכוֹל לְהַכְנִיעוֹ. אֲבָל בְּרַגַע שִׁישׁ לְאָדָם כְּפִירוֹת  
 וְאֶפִיקְרוֹסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ,  
 וּמִפְּחָד מְכַל אֶחָד. וְלִכֵּן אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים  
 (לקוט הושע תשיט): אֵת מוֹצֵא שְׂאֵין הַגְּלוּת מִתְּכַנְסוֹת  
 אֲלָא בְּשֹׁכֵר אֲמוּנָה, וְכֵן אֵתָּה מוֹצֵא שְׂלֹא נִגְאָלוּ  
 אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, אֲלָא בְּשֹׁכֵר אֲמוּנָה, מִשֶּׁה רַבֵּנוּ  
 הַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,  
 הַכְּנִיס בָּהֶם דַּעַת, "אֵתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי הוּי"ה  
 אֱלֻקִּים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ" (דְּבָרִים ד'), וּמִזֶּה נִעֲשֶׂה פֶה-  
 סָח, שֶׁהִחְלוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִף  
 הוֹרִידוּ מֵעֲצָמָם אֵת קִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, קִטְנוֹת הַדַּעַת,  
 וְזָכוּ לְגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין, וּמִמִּילָא הֵיְתָה אֶהְבָּה וְאֶחָדוֹת

בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֹךְ יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם. וְזוֹ הַשְּׂמֵחָה  
 הַכִּי גְדוּלָהּ. וְזֶה הִיא בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. אֲלֵא עָלִינוּ  
 לְזַכֵּר שְׁהָאֲרִי ז"ל אוֹמֵר (שַׁעַר הַפְּסוּקִים), שְׁכַל מַה  
 שְׁקָרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל מֵעַת יִצִּיאַת מִצְרַיִם, חוּזֵר  
 וְנִשְׁנָה עַל עֲצָמוֹ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה. אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל  
 אֵין מִשְׁגַּל שֶׁל הִיסְטוֹרִיָה, אֲלֵא אָנוּ חַיִּים עִם זֶה,  
 הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵן גְּלוּי אֱלֻקוֹת, הֵן חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ,  
 וְלִכֵּן כְּמוֹ שֶׁהִיא אֵז בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל  
 הָיוּ בְּמִ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וּבֵא מִשֶּׁה רַבְּנוֹ, וְהוֹצִיאָם  
 מִשָּׁם, עַל-יְדֵי-זֶה שֶׁהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ  
 יִתְבָּרֵךְ, כֹּךְ בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת עֲצָמוֹ  
 כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, כִּי כָּלֵנוּ מְלַכְלָכִים בְּזִהְמַת  
 מִצְרַיִם, אֲשֶׁר שָׁם הִיְתָה הַזִּהְמָה הַגְּדוּלָהּ בְּיוֹתֵר,  
 כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תּוֹרַת כֹּהֲנִים אַחֲרֵי יוֹ): מִגִּיד הַכְּתוּב  
 שְׁמַעְשִׂיהֶם שֶׁל מִצְרַיִם מְקַלְקְלִין מְכַל הָעַמְּמִין,  
 הַמִּצְרַיִם הָיוּ יוֹתֵר מְזִהְמִים מְכַל אַמּוֹת הָעוֹלָם; וְכֵן  
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה ז'): אֵין לָךְ  
 אִמָּה בְּעוֹלָם שֶׁהִיְתָה שְׁטוּפָה בְּדַבְרֵים מְכַעְרִים  
 וְחִשׁוּדָה בְּכַשְׁפִּים וּבְזִמָּה, אֲלֵא הַמִּצְרַיִם בְּלִבָּד,  
 וְעַם יִשְׂרָאֵל הֲצִרְכוּ לְעֵבֵר תַּחְתָּם, וְהַתְּגַבְּרוּ עַל כֹּךְ,



וְכֵן עַד הַיּוֹם ; בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 מֵאִיר לָנוּ אֶת הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּלִיל הַסֵּדֶר,  
 שָׂאז אָנוּ מְקִימִים אֶת הַמְצוּוֹת הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל אֲכִילַת  
 מִצָּה. הַשְּׁלֵשׁ מִצּוֹת שָׂאנוּ שְׂמִים עַל שְׁלַחַן הַסֵּדֶר  
 זֶה כְּנֶגֶד הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲיִין : ח'כְּמָה, ב'יְנָה וְדַעַת. שְׂזֵה  
 הַשֵּׁם הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (אִיּוֹב כ) : "חַיִּיל בְּלַע וַיִּקְאָנוּ"  
 חב"ו, שְׂזֵהוּ שֵׁם קְדוּשׁ אֲשֶׁר מוֹצִיא אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת  
 מִהָאָדָם. אִם אָדָם חָטָא, בַּר מִיָּנָן, הוּא בְּרָא קְלָפוֹת  
 וּמְשַׁחֲיָתִים, וְעַל-יַדֵּי הַשְּׁלֵשׁ מִצּוֹת שָׂאנוּ אוֹכְלִים  
 בְּלִיל הַסֵּדֶר כְּנֶגֶד כַּהֵן, לוֹי, יִשְׂרָאֵל, שְׂזֵה כְּלֵי שְׁלָם :  
 ח'כְּמָה, ב'יְנָה, דַּעַת, עַל-יַדֵּי-זֶה אָנוּ מוֹצִיאִים אֶת כָּל  
 הַקְּלָפוֹת מֵאֲתָנוּ, וְאַחַר-כֵּן שׁוֹתִים אֶת הַד' כּוֹסוֹת  
 הַקְדוּשׁוֹת, שְׂהֵם כְּנֶגֶד ד' לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּאֲלָה :  
 "וְהוֹצֵאתִי, וְהַצַּלְתִּי, וְגֵאֲלַתִּי, וְלַקְחַתִּי", וְאַחַר-כֵּן  
 אָנוּ שׁוֹתִים כּוֹס חֲמִישִׁית, כְּנֶגֶד "וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל  
 הָאָרֶץ", אִיזוֹ שְׂמַחָה זוֹ " שְׂמַחַת הַפְּסַח" עֲלִינוּ  
 לְשַׂמַּח כָּל הַחֵג הַזֶּה, שְׂזַכֵּינוּ גַם-כֵּן שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֵלֶק  
 בַּיּוֹצֵאת מִצְרַיִם. אֲבָל עֲלִינוּ לְהַזְהֵר בְּמֵאֵד מְאֵד  
 מְשֻׁטִּיּוֹת וְחֲכָמוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל  
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יט) שִׁישׁ מַחְקָרִים שְׂהֵם מְזַרַע

עֲמֹלֵק, וְאַצְלָם הָעֶקֶר הַשָּׂכֵל וְהַמַּח, אֵין לָהֶם אַמוּנָה. וּמִזֶּה אָנוּ רוֹאִים, שְׂבָאִים כָּל מִינֵי צְבוּעִים, רַמָּאִים וְשִׁקְרָנִים, הַעוֹבְדִים עַל הַבְּרִיּוֹת. וְטִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר דְּבַר שְׂנֵדָמָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא לְמַעַלָּה מִשְׂכָּלוֹ, אָדָם אוֹהֵב לְרֹאוֹת דְּבָרִים שְׂאִינוֹ מִבֵּין, הוּא חוֹשֵׁב וּמְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ דְּמִיוֹנוֹת, כְּאִלוֹ הוּא פּוֹרֵחַ בְּאוֹר, וּמְשִׁיג אֵילוֹ הַשְּׂגוֹת, וּבִאֲמַת הַכֹּל דְּמִיוֹנוֹת שְׂבָאִים מֵהַחֲלָל הַפְּנוּי, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד): בְּשַׁעֲהַ שְׂרָצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הִיָּה כָּל הָעוֹלָם אֱלֻקוֹת, וְלִכֵּן צִמְצַם עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב בְּתַחֲלַת הַ"עֵץ חַיִּים" (פֶּרֶק א', עֵנֵף א'), וּבִתּוֹף הָאוֹר עָשָׂה חֲלָל, וּבִתּוֹף הַחֲלָל נִבְרָאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת. אֲבָל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן יֵשׁ שָׁם כָּל מִינֵי קְלָפוֹת שְׂנֵאֲחָזוֹת בְּאָדָם. וְעַם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים, עַל שֵׁם שְׂעוֹבְרִים מֵעֵבֶר אֶל עֵבֶר, כִּי מִי שֶׁחִזַּק בְּאַמוּנָה, אוֹתוֹ אֵין יְכוּלִים לְהַטְעוֹת, אֲבָל מִסְּפֵן אָדָם שְׂנִלְקָה בְּאַמוּנָה, אֵין אַמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה, יְכוּלִים לְעַבֵּד עָלָיו הַרְבֵּה, וּבִפְרָט בְּחֻכְמַת קְבָלָה, שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקכּו): קְבָל"ה גִּימְטְרִיָּה נְאוּף. רַחֲמָנָא

לישזבן. ישנם היום כל מיני שקרנים, רמאים  
 וצ'בוועים, שזהו ראשי תבות (בראשית ז, כא): "שר"ץ  
 השרץ על הארץ", שמשטים בבני-אדם, מטעים  
 אותם בדמיונות, כאלו הם עפים בעולמות, שזו  
 קלפת עמלק, שמטעה את האדם, שלא יקים את  
 המצוות, אלא שרק יחשב במשכלות, ואחר-כך  
 רואים מהן התוצאות מזה, שבאים, רחמנא לצלן,  
 לידי נאוף ממש, וכפירות ואפיקרסות. אבל בני-  
 אדם אינם יודעים איך לשמר עצמם לא להלכד  
 במלכדת הזו ששם הסמ"ך-מ"ם לתפס את בני-  
 אדם. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): עקר  
 היהדות זה תמימות ופשיטות, לזרק את השכל  
 והחכמה לגמרי. לנו יש שלחן ערוף, ואנו מצוים  
 לקיים רק מה שכתוב בו, השלחן ערוף הוא תמצית  
 תורה שב'על-פה, ולכן הזהיר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן,  
 סימן כט), שכל יהודי מכרח ללמד בכל יום שלחן  
 ערוף, הלכה, וזה היסוד ביהדות - לא לצאת  
 מההלכה, ברגע שאחד נוגע בהלכה, תדעו לכם  
 שהוא מצד הסטרא אחרא. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-  
 מוהר"ן, חלק א', סימן יא), שיש יחודא עלאה ויחודא תתאה,

יְחֻדָּא עֲלָאָה זֶה גְלוּי אֱלָקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדֻרְגָה  
 הָעֲלִיוֹנָה, לְגִלּוֹת לְאָדָם, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ  
 כָּלֵל, שְׁזֵה סוּד הַקְּבָלָה, רְאִישֵׁי תְבוֹת (תְּהֵלִים כט, ב) :  
 "הַשְּׁתַּחֲוּוּ לַ'הוּי' הַבְּהִדְרַת ק'דָשׁ", לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם  
 שְׂאָנוּ בְטֵלִים וּמְבַטְלִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,  
 מְשַׁתַּחֲוִים רַק לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּשׁ יְחֻדָּא תַתָּאָה,  
 שְׁזֵה "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד", שְׁזֵה  
 הַלְכָה, שֶׁהוּא רְאִישֵׁי תְבוֹת (תְּהֵלִים ק, א) : "הִרְיעוּ לַ'ה'  
 כָּל הָאָרֶץ", אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל, שְׁצַרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם :  
 יְחֻדָּא עֲלָאָה - "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוּי' הַאֱלֹקֵינוּ הוּי' הַ"  
 אֶחָד", שְׂאָדָם יִהְיֶה בְטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ  
 הוּא, שְׁזֵה "הַשְּׁתַּחֲוּוּ לַ'הוּי' הַבְּהִדְרַת ק'דָשׁ",  
 שְׁזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד קְבָלָה, אֲבָל צְרִיכִים  
 גַּם יְחֻדָּא תַתָּאָה, "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם  
 וָעֶד", שְׁזֵה "הִרְיעוּ לַ'הוּי' הַכָּל הָאָרֶץ" רְאִישֵׁי  
 תְבוֹת: הַלְכָה, לְגִלּוֹת שְׁפָה בְּאָרֶץ גַּם נִמְצָא  
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לִגְעַ בְּהִלְכָה. וְלִכֵּן כָּל מִי  
 שְׂרוּצָה לְלַמֵּד קְבָלָה, כָּל מִי שְׂרוּצָה לְזַכּוֹת לְמַחִין  
 עֲלִיוֹנִים, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ בְּחַג הַפֶּסַח, גְּאֵלֵת הַנֶּפֶשׁ  
 מְגֻלוֹתָהּ, שְׁזֵה עֶקֶר "שְׂמַחַת הַפֶּסַח", שְׂמַתְגָּלִים

לָנוּ אוֹרוֹת כָּאֵלוּ, עַל-יְדֵי אֲכִילַת מַצָּה, שְׁבִלְשׁוֹן  
 הַזֶּהָר (חֶלֶק ב' קפג). נִקְרָאת מִיכָלָא דְאַסּוּתָא, מִיכָלָא  
 דְּמַהִימְנוּתָא, מֵאֲכָל שֶׁל רְפוּאָה וְאַמוּנָה, כִּי רַבְנוּ  
 ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהָרִין, חֶלֶק ב', סִימָן ה') שְׁכַל הַמַּחְלוֹת  
 וְהַחֲלָאִים רָעִים הַבָּאִים לְאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן  
 אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כח, נט): "וְהִפְלִיא הוֹי"ה  
 אֶת מִכְתָּדָּ, מִכּוֹת גְּדֹלַת וְנֶאֱמָנוּת, וְחֲלָאִים רָעִים  
 וְנֶאֱמָנִים", מַה זֶה וְנֶאֱמָנִים? אֵלָּא שְׁבָאִים מִחֲמַת  
 פְּגַם אֲמוּנָה, כִּי עַל-יְדֵי נְפִילַת הָאֲמוּנָה בְּאוֹת מִכּוֹת  
 מִפְּלֹאוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן אָדָם נִכְנָס בְּעַצְבִּים,  
 אֲשֶׁר מַחְלַת הָעַצְבִּים הִיא מַחְלָה מִמֶּשׁ, וְכִלּוּלָהּ  
 מְכַל הַמַּחְלוֹת, וְהַכֹּל מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי אִם  
 אָדָם הִיָּה מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיָּה בְּטֹל  
 וּמְבֹטָל לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לֹא הִיָּה שִׁיף אֲצִלוֹ  
 שׁוּם דְּבַר, וְהִיָּה רַק מִשְׁתוֹקֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,  
 שְׁזֶה סוּד הַקְּבֵלָה: "ה' שִׁתְּחוּוּ ל'הוֹי"ה ב'הַדְרַת  
 ק'דֶשׁ", לְהַשְׁתַּחֲוֹת רַק לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל זֶה צָרִיף  
 לְהִיּוֹת מְחַבֵּר לְהִלְכָּה: "ה'רִיעוּ ל'הוֹי"ה כָּל  
 ה'אֲרָץ", וְזוֹ "שְׂמַחַת הַפֶּסַח", שְׂמַצֵּד אֶחָד אָנוּ  
 מִתְּלֵהָבִים מְאֹד מְאֹד בְּ"שְׂמַחַת הַפֶּסַח", וּשְׂמַחִים

שזכינו לשתות הד' כוסות כנגד ד' לשונות גאלה, ואכלנו מצה, המשכנו על עצמנו המחין: חכמה, בינה ודעת, שעל-ידי-זה אנו יוצאים מהגלות, וממשיכים על עצמנו אמונה חזקה על כל השנה. אבל מצד שני עלינו לשמר מאד מאד על ההלכה, ואין עוד הלכות חמורות כל-כך כהלכות פסח, שצריכים ללמדן הרבה, וכן שאר הלכות: הלכות שבת, טהרת המשפחה וכדומה, הלכות כשרות אכילה, בשר וחלב, וכל ההלכות שבחשן המשפט בין אדם לחברו, זה נצרך מאד. ולכן צריכים להשמר מאד אצל מי לומדים קבלה, כי היום יש כל מיני שקרנים, רמאים וצבועים, ומסכנים המון-עם נתפסים אחריהם, ומוליכים אותם שולל, עד שרואים במו עינינו איך שעוברים בשאט נפש על הלכות, רחמנא לצלן, עד שיש גם חלול שבת ואכילת טרפות, וגם נאוף, רחמנא לישזבן. ולכן צריכים להקפיד בדברים אלו מאד, שהם חמץ גמור. כי מהו חמץ? חמוץ המח, כמו שכתוב (תהלים עג, כא): "כי יתחמץ לבבי", אלו האנשים ההולכים אל קלים וריקים ופוחזים, נכנסה בלבם טמאת

הכפירות והאפיקורסות, ויש להם קשיות על הקדוש-ברוך-הוא ועל בני-אדם, ומחזיקים עצמם לאיזו ישות, ובאמת שוטים הם, כי מהי השלמות שאדם צריך להגיע בזה העולם? ענוה, שזה בחינת מצה, שאין בזה מאומה רק מים וקמח, ואפו את זאת בזריזות, שלא יפנס בזה שום רוח מאויר העולם, זה מסמל על עבודת הצדיקים הקדושים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, שחושבים רק ממנו יתברך, ואין להם שום מחשבה אחרת רק הקדוש-ברוך-הוא, ואפלו כשלוּמדים קבלה לומדים את זאת בקדושה ובטהרה, וכל כוונות המצוות הקדושות מחברות אל הלכה, ואי אפשר להפריד בין קבלה להלכה והלכה מקבלה, כי שתיהן עולות בקנה אחד. ובאמת, האר"י הקדוש, שגלה את חכמת הקבלה, רזיה ומכמניה, חי באותו זמן של ה'בית יוסף', שאז זכינו לתקופה הזו, שנתגלה לנו מצד אחד ההלכה, שחבר ה'בית-יוסף', שהבטיח לו המגיד מן השמים, שיזכה לחבר ספר שיקבל בין כל עם ישראל, וכן הוה, שמאז הגלות המרה עד רבנו ה'בית יוסף', לא היה ספר שנתקבל כל-

כך בעם ישראל כמו השלחן ערוף, ואדרבה, אם יהודי נוגע בזיו קטן מהשלחן ערוף, כבר צריכים לחקר עליו, אם לא נתפס באיזו מינות וכפירות רחמנא לישזבן. ובאותו זמן גלה האר"י ז"ל את כל סודות וחכמת הקבלה, כל רזי וסתרי ויחודי העולמות, איך שכל אדם, כשמקים את המצוות בתמימות ובפשטות כפי ההלכה, כן הוא עושה יחודים למעלה, וזה נקרא מצה, גלוי אלקות, לא-כן חמץ, שמחמיץ את המח, נכנס בחקירות, זה עמלק, שרחמנא לצלן מפיל את האדם. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יט): "כי שבע יפול צדיק וקם" – סופי תבות עמל"ק, עמלק רוצה רק להפיל את עם ישראל שנקראים צדיקים, כמו שכתוב (ישעיה ס, כא): "ועמד כלם צדיקים".

ולכן דיקא עכשו בימי פסח הקדושים, עלינו לשמח ב"שמחת הפסח", שזכינו לקים את המצוות הקדושות, ואנו שומעים רק בקול חכמי ישראל, חכמי התורה, צדיקי הדור, המתנהגים כפי המסורת שקבלנו מדור דור, עד משה רבנו, שקבל תורה מסיני, עלינו להזהר ולהזהיר אחרים



מְכַל מִיְּנֵי צְבוּעִים וְנוֹכְלִים, הַעוֹבְדִים עַל בְּנֵי-  
אָדָם. כָּל אֱלוֹ הַנוֹתָנִים תְּקוּנִים לְמִיְּנֵיהֶם וּמַחְלִיפִים  
שְׂמוֹת, כָּל אֱלוֹ הַמְּשֻׁטִים בְּבְרִיּוֹת, צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר  
מֵהֶם מְאֹד, כִּי זֶה בְּכֹל חֲמֵץ, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁאֲנוּ  
רוֹאִים, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, נוֹאֲפִים, מְחַלְלֵי שְׂבָתוֹת,  
אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, הֵם אֲשֶׁר לוֹמְדִים קְבֻלָּה  
עִם הַמוֹן-עַם, צְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת הַמוֹן-הָעַם  
לְהִתְרַחֵק מִרְשָׁעִים אֱלוֹ, כִּי הֵם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא  
אַחֲרָא, וְתִשְׁמְרוּ עֲצֻמְכֶם מֵהֶם, כִּי יִבְיֹאכְכֶם, רַחֲמָנָא  
לְצֻלָן, לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו. וְלַכֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי  
הַיִּקְרִים! בָּאוּ נִקְבַּל עַל עֲצֻמְנוּ בִּימֵי פֶסַח הַקְּדוּשִׁים  
- "שְׂמַחַת הַפֶּסַח", וְנִשְׂמַח עִם הַמְּצוּוֹת שֶׁאֲנוּ  
מְקִיְּמִים, נִשְׂמַח עִם חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה,  
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתֵּל בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר הֵם  
מְלַמְּדִים אוֹתֵנוּ הַלְכוֹת, וְאֲנוּ מְצוּיִם לְשִׁמְעַע בְּקוֹלָם,  
שְׁזוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְזֶה הִיָּה הַיְסוּד בְּעֵת יְצִיאַת  
מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׂמוֹת יד): "וַיֹּאמְרֵנוּ בְּהוֹי"ה  
וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ"; אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתֵא  
בְּשִׁלַּח): אִם בֵּה' הָאֱמִינוּ, בְּמִשָּׁה לֹא כָּל שֶׁכֵּן? אֵלֶּא  
שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

אֶלָּא עַל-יְדֵי מֹשֶׁה, שֶׁהֵם כָּלֵל חֲכָמֵי הַתּוֹרָה. וְלָכֵן אָנוּ מֵצוּיִם לְשִׁמְעַע רַק בְּקוֹל גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה, רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, רֵאשֵׁי כּוֹלָלִים, וְכֹל אֶחָד מִחֵיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְלִשְׁמַע שְׁעוֹרֵי הַלְכָה, וּבִפְרָט אֱלוֹ שְׁחוֹזָרִים בְּתִשְׁבּוּבָה, שֶׁהָיוּ עַד כֹּה בְּבַחֲנֵינָת מְצָרִים, הֵינּוּ בְּלִכְלוּךְ וּבְזִהְמָה, בְּזִמָּה וּבִשְׁאָר מִיְּנֵי טְמָאָה, וְעַתָּה שָׁבִים בְּתִשְׁבּוּבָה וּמְאֹד מִתְּלַהֲבִים, וְרוֹצִים לְרֵאוֹת אוֹרוֹת וְזִקְנוֹקִים, אֲזִי רָצִים לְמְקוֹמוֹת כְּאֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים שֶׁם קִבְּלָה שְׁלֵא עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, שְׁלֵא עַל יְסוֹד הַלְכָה. עֲלִיָּהֶם לִידַע, שֶׁהֵי סוֹד בִּיְהוּדוֹת זֶה הַלְכָה. הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁעַל כָּל בְּעַל תִּשְׁבּוּבָה לְלַמֵּד - זֶהוּ הַלְכָה, לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל יוֹם יוֹם. וְאֲזוֹ כִּאֲשֶׁר תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּזֶה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַלְכָה בְּרוּרָה, וְתִקְפִּידוּ עָלֶיהָ, אֲזִי יִפְתַּח לָכֶם הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַמַּחֲיָן, וְתִזְכּוּ לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם שְׂמִיחַת הַמְצָאוֹת. יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה עִכְשָׁו אֶל "שְׂמִיחַת הַפֶּסַח", וְנִזְכֶּה יַחַד כְּלָנוּ, כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְהַתְאָחַד יַחַד, וְלַעֲקֹר מֵאִתָּנוּ אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה וְהַגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה, שֶׁזֶהוּ סוֹד הַחֲמִץ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים עג,

(כא): "כִּי יִתְחַמֵּץ לְבַבִּי", שְׁנַכְנְסוּ בְּאָדָם קְשִׁיּוֹת עַל הַזּוּלָת, וְכֹל אֶחָד חוֹשֵׁב מִזּוּלָתוֹ; מִה לֵּךְ לַחֲשֹׁב מֵאַחֵר? ! סִימַתָּ עִם עֲצֻמָּךְ? ! תִּדְאָג בְּעִבּוּרְךָ, וְאַל תַּעֲרֹךְ בִּקְרַת עַל זּוּלָתְךָ, וְעַל-יָדֶי-זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל; כִּי עֵקֶר הַחֹב הַמֵּנַח עַל כָּל אֶחָד - לְרֹאוֹת לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ עֲוֹנוֹת בְּאַחֵרִים, שְׂזָה בְּכִלְל חֲמִץ. וְאַלּוּ מִצָּה זֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן מְצִינּוּ, שְׁקֵדִים חַג הַפֶּסַח, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעֵד שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיזָה עִם יֵשׁ לוֹ, עִם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, אֵיזוֹ צְדָקָה וְחֶסֶד עוֹשִׂים, אֵינן לֵךְ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מוֹסְרִים נַפְשָׁם וְעוֹזְרִים לְעַנְיִים, מְסִיעִים זֶה לְזֶה, וּבִזְכוּת זֶה נִגְאָל בְּגֵאֲלָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה, וְנִזְכָּה כָּכֵר לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגֵלוֹי שְׂכִינָה, אָמֵן וְאָמֵן.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם  
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

## תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים  
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִי צִלָּן  
וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל  
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת  
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם  
יִסְדוּ, תְּקַנּוּ, גְּלוּ וְצִוּוּ לְפָרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.  
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן  
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ  
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יַדֵּי  
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב  
עִיר הַקְּדוֹשׁ יִבְנֶאֱל תּוֹכְבֵּי א

## תקון הכללי

יט

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

**טז** \* מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: **ב** אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: **ג** לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: **ד** ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: **ה** יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: **ו** חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת

שְׁפָרָה עָלַי: ז אַבְרָךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף לִילוֹת  
 יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנֹגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי  
 בַּל אָמוּט: ט לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף בְּשָׂרִי  
 יִשְׁכַּן לְבַטַּח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן  
 חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַּע  
 שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח:

**לב** \* לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשָׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב  
 אֲשָׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה:  
 ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְלוּ עֲצָמַי בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם  
 וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְּךָ לְשָׂדֵי בְּחֻרְבְּנֵי קִיץ סְלָה:  
 ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי  
 פֶּשַׁעַי לִיְהוָה וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סְלָה: ו עַל  
 זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִים  
 רַבִּים אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי  
 רְנִי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זוֹ  
 תִלַּךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרֵד אֵין  
 הָבִין בְּמַתְג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים  
 מְכֹאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְּבוּ: יא  
 שְׂמָחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

**מא** \* לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשָׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיון בלקו"מ ח"א סי' ריג).

בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ  
 וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבֹי: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנּוּ  
 עַל עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֶת בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי  
 יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נִפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ  
 רַע לִי מִתֵּי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוֹא  
 יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד  
 עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר  
 בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם  
 אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי  
 עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם: יב  
 בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא יִרְיַע אֵיבֵי עָלַי: יג  
 וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ  
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:  
**מב** א לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קִרְח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל  
 אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה  
 נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חֵי מִתֵּי אָבוֹא וְאֶרְאָה פְּנֵי  
 אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִּי דְמַעְתִּי לַחַם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאֶמֶר  
 אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה  
 עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבַר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל  
 רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי  
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו:

ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ  
 ירדן וחרמונים מהר מצער: ה תהום אל תהום קורא  
 לקול צנוריה כל משבריה וגליה עלי עברו: ט יומם  
 יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל  
 חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר  
 אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי  
 באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי  
 נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו  
 ישועת פני ואלהי:

**נט** \* למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול  
 וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי  
 ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי  
 דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים  
 לא פשעי ולא חטאתי יהוה: ה בלי עון ירוצון ויכוננו  
 עורה לקראתי וראה: ו ואתה יהוה אלהים צבאות  
 אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל  
 בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו  
 עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם  
 כי מי שמע: ט ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל  
 גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי  
 חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: יב אל תהרגם פן



יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדוֹנָי :  
 יג חֲטָאת פִּימוֹ דִּבֶּר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהִים  
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ : יד כֹּלֵה בַחֲמָה כֹּלֵה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי  
 אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה : טו וַיִּשׁוּבוּ  
 לָעָרֹב יֵהֱמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר : טז הֵמָּה יִנְיַעוּן לֶאֱכֹל  
 אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ : יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֲרַנֵּן לְבַקֵּר  
 חֲסֵדְךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי : יח עֲזִי  
 אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי :

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר : ב קוּלִי<sup>2</sup> אֶל  
 אֱלֹהִים וְאַצְעֲקֵה קוּלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי : ג  
 בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרִשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג  
 מֵאֲנָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי : ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה  
 וְתַתְּעִטְךָ רוּחִי סֵלָה : ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי  
 וְלֹא אֲדַבֵּר : ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֵּדָם שָׁנוֹת עוֹלָמִים : ז  
 אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי :  
 ח הֲלַעְוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד : ט הָאֶפֶס  
 לְנִצַּח חֲסֵדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר : י הַשְׁכַּח חֲנוּת אֶל  
 אִם קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה : יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת  
 יָמַיִן עֲלִיוֹן : יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֵּדָם  
 פְּלֹאֵךְ : יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :  
 יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרֹכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים : טו אֶתָּה

2. באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: <sup>טו</sup> גֹּאֲלֹתָ בְּזָרוּעַ  
 עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: <sup>טז</sup> רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ  
 מִיָּם יַחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַּהֲמוֹת: <sup>יז</sup> זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת  
 קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ: <sup>יח</sup> קוֹל רַעְמָךְ  
 בְּגִלְגֹּל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגִזָּה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: <sup>יט</sup>  
 בְּיָם דָּרְכָךְ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:  
 כא נַחֲתִיתָ כַּצֹּאֵן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה  
 הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: <sup>ב</sup> בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲוִלֵּל אָרֶץ  
 וַתִּבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: <sup>ג</sup> תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד  
 דְּכֹא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: <sup>ד</sup> כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ  
 כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: <sup>ה</sup> הַזְרַמְתָּ  
 שָׁנָה יִהְיוּ בִּבְקָר כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: <sup>ו</sup> בִּבְקָר יִצִּיץ וַחֲלֶף  
 לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: <sup>ז</sup> כִּי כָּלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמַתְךָ  
 נִבְהַלְנוּ: <sup>ח</sup> שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עָלְמָנוּ לְמֵאֹר פְּנֶיךָ:  
<sup>ט</sup> כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֵּה:  
 ימי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים  
 שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גִזַּח חִישׁ וְנִצְפָּה: <sup>יא</sup> מִי יוֹדַע  
 עַז אַפֶּךָ וּכְיֹרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ: <sup>יב</sup> לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע  
 וְנִבֵּא לִבֵּב חֲכָמָה: <sup>יג</sup> שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל  
 עַבְדֶּיךָ: <sup>יד</sup> שְׁבַעֲנוּ בִּבְקָר חֲסֻדֶךָ וְנִרְנַנָּה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל

יְמִינוֹ: <sup>טו</sup> שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:  
<sup>טז</sup> יִרְאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: <sup>יז</sup> וַיְהִי  
 נַעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ  
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

**קָה** × הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים  
 עֲלִילוֹתָיו: <sup>ב</sup> שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְכָל נַפְלְאוֹתָיו: <sup>ג</sup>  
 הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: <sup>ד</sup> דַּרְשׁוּ  
 יְהוָה וְעִזּוּ בַקְּשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: <sup>ה</sup> זַכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר  
 עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו פִּיּוֹ: <sup>ו</sup> זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי  
 יַעֲקֹב בַּחִירָיו: <sup>ז</sup> הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:  
<sup>ח</sup> זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאֵלֶיךָ דּוֹר: <sup>ט</sup> אֲשֶׁר כָּרַת  
 אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: <sup>י</sup> וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק  
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: <sup>יא</sup> לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן  
 חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם: <sup>יב</sup> בְּהִיּוֹתֶם מִתֵּי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ:  
<sup>יג</sup> וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: <sup>יד</sup> לֹא  
 הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: <sup>טו</sup> אֵל תִּגְעוּ  
 בַּמְּשִׁיחִי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: <sup>טז</sup> וַיִּקְרָא רַעַב עַל הָאָרֶץ כָּל  
 מִטֵּה לֶחֶם שָׁבַר: <sup>יז</sup> שָׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף:  
<sup>יח</sup> עָנּוּ בְּכָבֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נָפְשׁוֹ: <sup>יט</sup> עַד עַתָּה בֵּא דַבְּרוּ  
 אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: <sup>כ</sup> שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ מִשַׁל עַמִּים  
 וַיִּפְתַּחְהּ: <sup>כא</sup> שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל קְנִיָּנוּ: <sup>כב</sup>

לְאָסֵר שָׂרְיֹו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנְיֹו יַחֲכֵם: <sup>כג</sup> וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים  
 וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם: <sup>כד</sup> וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ  
 מִצָּרָיו: <sup>כה</sup> הַפֶּךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו: <sup>כו</sup>  
 שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: <sup>כז</sup> שָׁמוּ בָם דְּבַרִי  
 אֲתוֹתָיו וּמִפְתֵּיִם בְּאֶרֶץ חָם: <sup>כח</sup> שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא  
 מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: <sup>כט</sup> הַפֶּךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת  
 דִּגְתָם: <sup>ל</sup> שָׂרַץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים בְּחֻדְרֵי מְלֻכֵיהֶם: <sup>לא</sup>  
 אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: <sup>לב</sup> נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד  
 אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: <sup>לג</sup> וַיֵּךְ גִּפְנִים וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ  
 גְּבוּלָם: <sup>לד</sup> אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבֶה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר: <sup>לה</sup> וַיֵּאֱכַל  
 כָּל יֶעֱשֵׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: <sup>לו</sup> וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר  
 בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: <sup>לז</sup> וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין  
 בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: <sup>לח</sup> שָׂמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָּם  
 עֲלֵיהֶם: <sup>לט</sup> פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לְלֵילָה: <sup>מ</sup> שָׁאַל  
 וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: <sup>מא</sup> פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ  
 מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהָר: <sup>מב</sup> כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת  
 אֲבָרְהָם עֲבָדָו: <sup>מג</sup> וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:  
<sup>מד</sup> וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: <sup>מה</sup> בְּעֶבְרוֹ  
 יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

**קלז** א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינוי בזכרנו  
 את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי

שָׁם שְׁאַלְנוּנוּ שׁוּבֵינוּ דְבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה  
 שִׁירוּ לָנוּ מְשִׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל  
 אֲדַמַּת נֹכַר: ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינֵי: ו  
 תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת  
 יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמַחָתִי: ז זָכַר יְהוָה לְבַנְיָ אָדוֹם אֶת  
 יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּה: ח בַּת  
 בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלְמֵ לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגִּמַּלְתָּ  
 לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאַחֲזוּ וְנַפֵּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסַּלְעַ:

**ק** הֲלֹלוּ יְהוָה הֲלֹלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הֲלֹלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ:  
 ב הֲלֹלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הֲלֹלוּהוּ כְּרֹב גְּדֹלוֹ: ג הֲלֹלוּהוּ  
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הֲלֹלוּהוּ בְּנֹבֵל וְכִנּוֹר: ד הֲלֹלוּהוּ בַתְּנִיף  
 וּמַחֹל הֲלֹלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הֲלֹלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי  
 שִׁמְעַ הֲלֹלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל  
 יְהוָה הֲלֹלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב  
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה:  
 וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוּ:

# קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!



**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים  
וכבר ההדפסה מתחילה!**

**אנחנו דואגים להדפסה והפצה  
והזכות כולה עומדת לכם!**



**כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הכתיב:**

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,  
או בריאות וכו' וידיפס ספר אחד או ישתתף בהדפסת  
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי  
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי  
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

**התקשרו: 04-6656666**



תרומה שכולה קודש!

# שותפות מלאה

"קרן הדפסה היכל הקודש" יוצא במיזם חסר תקדים, שותפות מלאה בכל הספרים והקונטרסים המודפסים בקרן הדפסה "היכל הקודש" בתרומה קטנה בהוראת קבע חודשית של 36 ₪ בלבד!

## אתם זוכים

בשותפות מלאה בזכות זיכוי הרבים של הקרן הדפסה של מוהרא"ש

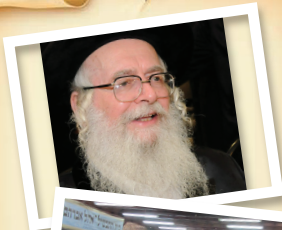
### בהקדשה בספרים

שם אחד בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 36
2 שמות בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 72
5 שמות בכל הספרים שיודפסו וכן ברוב הקונטרסים	₪ 101

אין צורך להכביר במילים על הזכות הגדולה של קירוב רחוקים, הקרן מדפיסה מעל-1,000,000 קונטרסים וספרים בשנה אחת! וכאן הנכם שותפים מלאים במאמץ קטן. אל תחשבו פעמיים!

**התקשרו: 04-6721909**

# קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!



**מאות סועדים ביום**

**בוקר צהריים ערב**

**ללא מטרות רווח**

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב.

**והכל חינם אין כסף!**

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות  
בעצמכם את המפעל המדהים!



**04-6656666**



זקוק לישועה?  
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?  
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא  
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות  
במצווה הגדולה  
של בית התבשיל  
"אהל אברהם"!**



72x12 ש"ח

**פנס שבוע**

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת  
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור  
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנא

50x12 ש"ח

**פנס יום**

101x12 ש"ח

**פנס חודש**



**התקשרו עכשיו: 04-6656666**

## תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליקנו ותציעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מכף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונונו. כי אל שומע תפלה ואתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכ"ו יצו"ה לך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

## על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666



**הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:**

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה  
מהשם יתברך ומי שישא אותו  
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינזק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישיפע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

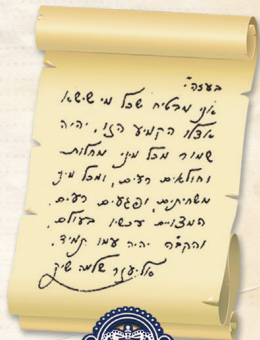
[www.breslevcity.co.il](http://www.breslevcity.co.il) הקמיע



**המקורי  
זהרו  
מזיופים**

**להזמנת הקמיע  
התקשרו עכשיו**

**04-6721909  
04-6656666**





# מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א  
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"



"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד  
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!  
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

**יתרפא**

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו  
להדפיס חלק "אשר בנחל"

**יראה ישועה**

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל  
**הצטרפו למי שכבר זכה!**

**התקשרו: 04-6656666**